

Πήρες

μια απόφαση, στην πιο ψηλή κορφή ν' αγωνιστείς, να φτάσεις...

Μα, θα 'ναι οι δυσκολίες σου πολλές. Άραγε θα τις ξεπεράσεις;

Άρχισες τον αγώνα σου και σκόνταψες κάποια στιγμή, έπεσες, έκλαψες κι απελπίστηκες...

Μ' αυθόρμητα τα μάτια σου στον ουρανό τα σήκωσες...

Κι είδες την Άγια Του μορφή. Τον είδες να σου δίνει το δικό Του χέρι και μέσα σου φύσηξε δροσάτο αγέρι.

Τον άκουσες να σου μιλά μ' αγάπη, να σου λέει: «Παιδί μου, μη φοβάσαι, Θάρσει.».

Είδες μες τα μάτια Του τόση καλοσύνη κι ένιωσες να πετάς, να 'χεις φτερά.

Το χέρι Του έπιασες μ' εμπιστοσύνη κι Αυτός σε σήκωσε ψηλά.

Ήρθαν στιγμές που πάλι έπεσες, πάλι απελπίστηκες και έκλαψες.

Τα μάτια σου όμως ξανά, ψηλά τα σήκωσες, το στόχο σου για ν' αντικρίσεις δεν έπαψες.

Και μόλις είδες την κορφή, σηκώθηκες...

και μέσα στις πληγές σου σώθηκες.

**ευχαριστούμε την κ.Βαρβάρα Παπαδοπούλου*

για την αποστολή του κειμένου

Πηγή: imverias.blogspot.gr